בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א**', **כ**' ב**אייר** תשס"ה (**29** ב**מאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **כ**' ב**אייר**, **35** ימים, שהם **חמישה** שבועות לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

משהגיעו בני ישראל להר חורב [=סיני] בראש חודש סיון בשנה הראשונה לצאתם מארץ מצרים, נשארו חונים שם 12 חודש, פחות 10 ימים. בחניה זו, קבלו את התורה, עשו אחרי-כן את העגל, כופר להם עוונם, עשו את המשכן, הקימו אותו בראש חודש ניסן (בתחילת שנה שניה לצאתם ממצרים), ועליו שכן ענן השכינה שנראה במראה אש לילה... ב- 14 בניסן עשו את הפסח ונצטוו על **פסח שני** בחודש השני (=חודש אייר). בראש חודש אייר, **עמדו על הפקודים בדבר ה'**, שבהם נמנו כל המיוחסים שבישראל מבן 20 שנה ועד בן 60 שנה, כל יוצא צבא הזכרים וכו'.

היום, **כ**' ב**אייר**, בשנת 2449, שנה אחת לאחר צאתם ממצרים, **ולאחר סיום המפקד הראשון**, **נסעו בני ישראל לראשונה** על פי ה' בסדר דגליהם ושבטיהם, ככתוב: **"ויהי בשנה השנית, בחודש השני, בעשרים בחודש, נעלה הענן מעל משכן העדות. ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני, וישכן הענן במדבר פארן."**[במדבר י' 11-12]

מפקד אוכלוסין על פי ההלכה [המשך]-

במדרש רבה מצאנו דעה שכנראה חולקת על שיטת הש"ס הבבלי:

"ר"א בשם רבי יוסי בן זמרא (אמר) כל זמן שנמנו ישראל לצורך לא חסרו שלא לצורך חסרו ואי זה זמן נמנו לצורך בימי משה בדגלים ובחילוק הארץ, ושלא לצורך בימי דוד" [במדבר רבה פרשה ב' ד"ה יז ד"א והיה].

מדרש זה הועדף גם על ידי הרמב"ן בפירושו לפרשת **במדבר**:

"אבל כפי דעתי היה הקצף עליו [על דוד המלך] בעבור שמנאם **שלא לצורך**, כי לא היה יוצא למלחמה ולא עושה בהם דבר בעת ההיא, רק לשמח לבו שמלך על עם רב ..." [רמב"ן במדבר א' 2].

הרמב"ן איננו מחלק בין דורו של משה, לאחר חטא העגל, לבין הדורות הבאים וגם איננו מזכיר את נושא השקלים בהקשר לטעותו של דוד. לכן נראה לסכם להלכה את שיטת המדרש שהיא כנראה שיטת הרמב"ן להלכה:

א. ספירה חלקית, כלומר מציאת מניינה של קבוצה מסוימת גדולה (כמו במלחמה נגד עמלק בימי שאול) או קטנה (כמו הכהנים שהשתתפו בפיס בכל בוקר), מותרת אם היא לצורך ונעשית באמצעות דבר אחר (כמו טלאים או אגודלים). היתר זה הוא לכל השיטות.

ב. ספירת כל ישראל על ידי מחצית השקל, לפי הבבלי מותרת גם שלא לצורך (טעותו של דוד שלא מנה בשקלים) ולפי המדרש אסורה (שלא לצורך, ובזה טעה דוד).

ג. ספירת כל ישראל לצורך שלא באמצעות מחצית השקל, לפי הבבלי על פי הסבר המהרש"א מותר לדורות. לפי דעת המדרש הדבר לא ברור.

נסיים חלק זה בסיפור מעניין. לפני כ- 200 שנה עם הגיעם של תלמידי הגר"א ארצה בראשות רבי ישראל משקלוב, התקיים דיון הלכתי בעקבות עריכת מפקד אוכלוסין זוטא. ר' צבי הרש לערען, המנכ"ל הנמרץ של הפאקו"מ (פקידים ואמרכלים) באמסטרדם, ערך רשימה של מקבלי

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ' באייר תשס"ה (29 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ההקצבות, והשאלה הגיעה לשולחנו של ה"חתם סופר" שנתבקש להכריע אם הדבר מותר, ומסקנתו הייתה להיתר... http://www.yeshiva.org.il/midrash/shiur.asp?id=2048&q

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל